3. நீத்தார் பெருமை

21. *ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து*
வேண்டும் பனுவல் துணிவு

ஒழுக்கத்தில் உறுதியான துறவியின்
ஒருங்கே விளங்கும் பெருமைதனை
ஒப்பார் இல்லா சான்றோரின் நூல்கள்
ஒருமுகமாக பாராட்டும் !

22. *துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து*
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று

சுற்றும் இவ்வுலகில் இறந்தாரை எண்ண முடியாதது போல்
முற்றும் துறந்த முன்னோரின் பெருமைதனை
சற்றும் அளவிடவே முடியாது !

23. *இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்*
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு

பிறப்பும் இறப்பும் என்ற இருவகையான
பிரிக்க முடியாத நிலைகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து
பிரபஞ்சத்தில் துறவு கொண்டவர்களே பெருமைக்குரியவர் !

24. *உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்*
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து

ஐம்பொறிகளை அறிவென்ற அங்குசத்தால்
ஐயமுற அடக்கிக் காத்தவனே –
ஐந்திணைக்கு அல்ல மேலான வீட்டிற்கும் ஏற்ற விதையாவான் !

25. *ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான்*
இந்திரனே சாலுங் கரி

ஐந்து புலன்களையும் அடக்க முடியாமல்
ஐம்பதிலும் ஆசைகளுக்கு ஆட்பட்டு
ஐயகோ என வழி தவறும் மனிதனுக்கு
வானத்து அரசன் இந்திரனே சாட்சி!

26. *செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்*
செயற்கரிய செய்கலா தார்

பெருமை தரும் செயல்களை புரிவோர் என்றும்
பெரியோர் தானே !
சிறுமை தரும் செயல்களைச் செய்வார் என்றும்
சிறியோர் தானே !

27. *சுவையொளி ஊறோசை நாற்றமென் றைந்தின்*
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு

ஓங்கிய உணர்வுகளை – சுவை, பார்வை, தொடு உணர்வு,
ஓசை, மணம் என்ற ஐந்தினையும்
ஆராய்ந்து அடக்குபவனின்
ஆற்றலுக்குள் உலகம் அடங்கும் !

28. *நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து*
மறைமொழி காட்டி விடும்

முழுமையான சான்றோர்களின் பெருமையை
முழு நிலவாய் ஒளி விடும் அவர்களின் அற வழி வந்த
முது மொழிகளும் – நூல்களும்
முத்திரை பதிக்கும் உலகத்தில் நிரந்தரமாக !

29. *குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி*
கணமேயுங் காத்தல் அரிது

குணக்குன்றாய் வாழும் சான்றோர்களுக்கு
குறுகிய கணமே கோபம் நின்றாலும்
குத்தீட்டியாய் பாய்ந்து விடுவதால் தாங்குதல் கடினமே !

30. *அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்*
செந்தண்மை பூண் டொழுக லான்

எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு செலுத்துபவர்
எல்லோரும் 'அந்தணர்' எனப்படுவர் ! இச்சொல்
சாதியம் சார்ந்தது அல்ல; சக உயிர் நேசிப்பே ஆகுமாம் !

28. கூடா ஒழுக்கம்

271. *வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்*
ஐந்தும் அகத்தே நகும்

வஞ்ச மனம் கொண்ட
வஞ்சகனின் உடம்பில் கலந்திருக்கும்
வகை ஐந்தும் பூதங்களும் அவனின்
வருத்தும் பொய் ஒழுக்கத்தை கண்டு
வகை தொகை இல்லாமல் தங்களுக்குள் நகைக்கும் !

272. *வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யுந் தன்நெஞ்சத்*
தானறி குற்றப் படின்

வாய்த்த நெஞ்சமே குற்றம் எனச் சுட்டிக்காட்டியும்
வாழ்க்கையில் குற்றங்களைச் செய்தால்
வானுயர்ந்த தவக்கோலம் கொண்டவராயினும்
வாய்ப்பே இல்லை பயன் பெற !

273. *வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்*
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று

தவக் கோலத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு
தவறான காரியங்களை செய்வது
பசு ஒன்று புலித்தோலை போர்த்திக் கொண்டு
பயிரை மேய்வது போன்றது !

274. *தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து*
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று

வேடன் ஒருவன் புதரில் மறைந்து
வேவு பார்த்து வலை வீசி பறவைகளை
வேட்டையாடுவது போலத் தான் தவக்கோலத்தில் மறைந்திருந்து
வேண்டாத காரியங்களை பொய்தவத்தார் செய்வது !

275. *பற்றற்றேம் என்பா படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்*
றேதம் பலவுந் தரும்

எந்தப் பற்றும் இல்லையென
எளிதாக வேடம் போட்டு
ஏமாற்றும் போலி தவத்தார் பின்
ஏன் செய்தோம் ஏன் செய்தோம் என்றே
ஏங்கித் துன்பப்படுவர் !

276. *நெஞ்சின் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து*
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்

நெஞ்சில் ஆசைகளைத் தேக்கிக் கொண்டு
நேரெதிராக ஆசை இல்லாதாராய்
வஞ்சித்து வாழ்கின்றவர்களைப் போல்
வழகட்டிய கொடியவர்கள் யாருமில்லை !

277. *புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி*
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து

குன்றி மணி போல் புறத் தோற்றத்தில்
குளிர் சிவப்பாக இருந்தாலும் மனதில்
குறுகிய மூக்கைப் போல கருத்த
குறியீடாக மனம் படைத்தவர் உள்ளனர் !

278. *மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி*
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்

நீருக்குள் மூழ்கியோர் தம்மை முழுவதுமாக
நீரில் மறைத்திருப்பது போல்
நீதி வழி மாண்புடையவர் என
நீங்காப் புகழில் மறைத்துக் கொண்ட மாசுடையோர் பலர் !

279. *கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கண்ண*
வினைபடு பாலாற் கொளல்

நேராகத் தோன்றும் அம்பு கொடியது !
நேரெதிராக வளைந்து நெளிந்து தோன்றும்
நேர்த்தியான யாழ் கொம்பு இனியது ! ஆகவே மனிதர்களை
நேரிடும் வினைச் செயல்களால் மட்டுமே மதிப்பிடுக !

280. *மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்*
பழித்த தொழித்து விடின்

பழிக்கின்ற செயல்களைச் செய்து உலகத்தின்
பழிப்பிற்கு ஆளாகின்ற துறவி, தலைமுடியை
மழித்தோ, சடா முடியை வளர்த்தோ கோலத்தை
மட்டும் மாற்றிக் கொள்வது ஏமாற்று வித்தையே !

35. துறவு

341. *யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்*
அதனின் அதனின் இலன்

எந்தெந்தப் பொருளின் மீது ஆசை
எண்ணத்தையும், எதிர்பார்ப்பையும், பற்றையும்
துறந்தோமோ அந்தந்தப் பொருளினால் வரும்
துன்பமும் இல்லை ! துயரமும் இல்லை !

342. *வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்*
ஈண்டியற் பால பல

துன்பம் துளைத்தெடுக்காமல் இருக்க
ததும்பும் செல்வம் இருக்கும் போதே
துளிர் விடும் ஆசை அனைத்தையும்
துறந்து விட்டால் துவங்கும் இன்ப மயம் !

343. *அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்*
வேண்டிய வெல்லாம் ஒருங்கு

அடக்க வேண்டும் அடக்க வேண்டும்
ஐம்புலன்களையும் அடக்க வேண்டும் !
விட வேண்டும் விட வேண்டும்
விரும்பும் தேவைகள் அனைத்தையும் ஒன்றாக !

344. *இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன் றின்மை உடைமை*
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து

தவமிருக்க ஒரு பொருளின் மீது கூட
தனித்த ஆசை இருத்தல் கூடாது !
தவசியானவன் தனித்ததொரு பொருள் மீது
தணியாத மோகம் கொண்டால் அது
தயங்காமல் மேன்மேலும் மயக்கி விடும் !

345. *மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்*
உற்றார்க் குடம்பும் மிகை

பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ள
பிறப்பெடுத்தத் துறவிக்கு தன்னுடன்
பிறந்த உடம்பே மிகை என்பதால்
பிற பொருட்களோடு தொடர்பு எதற்கு ?

346. *யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்*
குயர்ந்த உலகம் புகும்

யான் என்ற செருக்கையும் எனது எனும் கர்வத்தையும்
யாங்கணுமே விட்டவன்
வானில் வாழ்கின்ற தேவர்களையும் விஞ்சி
வான்புகழ் நிலைமை அடைவான் !

347. *பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்*
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

பற்றுகளை பற்றிக்கொண்டு விடாதவர்களைப்
பல ஆசைகளை விடாது பற்றுபவர்களைப்
பற்றுமே விடாது இறுக "பிறவித் துன்பங்கள்" !

348. *தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி*
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்

முற்றும் துறந்தவரே துறவிகளில்
முதன்மையானவர் ! அவ்வாறு
முழுதும் துறக்காத மற்றவர் அறியாமை எனும்
முள்ளின் வலையில் அகப்படுவர் !

349. *பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று*
நிலையாமை காணப் படும்

பிறக்கும் ஆசைகளிலிருந்து அறவே விலகி விட்டால்
பிறவித் துன்பம் விலகி "பிறப்பு" விடும் !
பிணைக்கும் பற்றை விடாத போது
பிறப்பும் இறப்பும் மாறி மாறி வந்து "நிலையாமையை" நாட்டும் !

350. *பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்*
பற்றுக பற்று விடற்கு

எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டொழிப்பதற்கு
எதிலும் பற்றற்ற இறைவனை
எப்படியும் பற்றி விடுங்கள் !